

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β - ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στις 9 Αυγούστου 2019, στο κτίριο ΑΤΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Μυτιλήνη, ανάμεσα στην Κική Γ., αφηγήτρια, και την ερευνήτρια της Ομάδας Προφορικής Ιστορίας Λέσβου (Ο.Π.Ι.ΛΕΣ), Ελευθερία Αλεξανδρή. Η αφηγήτρια, ηλικίας 30-35 ετών, κατάγεται από τη Λέσβο όπου και ζει μόνιμα.

Στη συνέντευξη καλείται να περιγράψει τις αναμνήσεις και τις εμπειρίες της σε σχέση με το λεγόμενο 'προσφυγικό', από τότε που, όπως λέει η ίδια, η πόλη έμοιαζε με 'ανοιχτό καμπινγκ με όχι καλές συνθήκες' έως και το 2019. Η αφηγήτρια χαρακτηρίζει αυτό που βίωσε ως 'εσωτερική πάλη' και αναφέρει την έκπληξη της μπροστά στον απρόσμενο φόβο που ένιωσε όταν διαπίστωσε 'να ακούγεται μόνο ξένη γλώσσα' στη Μόρια καθώς και μπροστά στα 'βλέμματα των ανδρών' προσφύγων. Αναφέρει, επίσης, και στη στάση της τοπικής κοινωνίας και σε αφηγήσεις και φήμες που κυκλοφορούσαν ανάμεσα στους ντόπιους για 'βανδαλισμούς' εκκλησιών από τους μουσουλμάνους αιτούντες άσυλο οι οποίες, αν και δεν ήξερε κατά πόσο μπορούσε να τις πιστέψει, την προβλημάτιζαν.

Την περίοδο της συνέντευξης αναφέρει ότι έχει επέλθει μια 'κανονικότητα' και τα πράγματα έχουν καλμάρει', αν και κάποιες εντάσεις εξακολουθούν να υπάρχουν από ένα μέρος της τοπικής κοινωνίας, κυρίως, με αφορμή τη δημιουργία του βιολογικού. Η ίδια θεωρεί ότι, από τη μια, υπάρχει το 'συμφέρον' που το σχετίζει με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και από την άλλη, η 'μη ανοχή στο ξένο'. Μιλά επίσης και για τις δικές της επαφές με πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο όταν 'αψήφισε', όπως λέει η ίδια, και το φόβο αλλά και τις νομικές απαγορεύσεις, και μετέφερε με το όχημα της έναν άνδρα πρόσφυγα και το παιδί του που βρίσκονταν σε ανάγκη.

Περιγράφει τις εικόνες με τις οποίες έχει ταυτίσει το καμπ, όπως το φορτηγό που αδειάζει τα λύματα και την 'άσχημη μυρωδιά', αλλά και με τους ανθρώπους που της φαίνονται γελαστοί σε αντίθεση 'με εμάς τους Έλληνες που είμαστε γκρινιάρηδες'. Αναφέρεται, επίσης, και σε άλλα περιστατικά που απασχολούν την τοπική κοινωνία, όπως τις διαρρήξεις, αν και δεν γνωρίζει αν σε αυτές εμπλέκονται και ντόπιοι, αλλά και σε περιστατικά και φήμες σεξουαλικής κακοποίησης ανάμεσα σε αιτούντες άσυλο. Κάνει λόγο για τη Χρυσή Αυγή, την τοπική αυτοδιοίκηση που θεωρεί ότι δεν έχει χειριστεί σωστά την κατάσταση, τις ΜΚΟ και την καχυποψία της απέναντι τους, τις οποίες και διαχωρίζει από τους εργαζόμενους και τους ανθρώπους που 'βοηθάνε πραγματικά', αλλά και για το κράτος που 'υπάρχει για τα μάτια'. Δυσκολεύεται να χαρακτηρίσει αυτό που συμβαίνει στο νησί ως 'πρόβλημα' και θεωρεί ότι τόσο οι ντόπιοι όσο και οι πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο έχουν κοινά ζητήματα τα οποία φαντάζεται πώς θα μπορούσαν, ίσως, να αντιμετωπιστούν. Στο τέλος της συνέντευξης, επανέρχεται στα συναισθήματα που της προκαλεί η παρουσία αιτούντων άσυλο και προσφύγων στο νησί, αλλά αυτή τη φορά ψάχνει να εντοπίσει τα 'θετικά' και αναφέρει ότι άσχετα από μια πιθανή μελλοντική αύξηση της εγκληματικότητας, η ίδια νιώθει ότι 'αναπνέει' καθώς έχουν έρθει στην Λέσβο τόσες 'διαφορετικές κουλτούρες' και ανάμεσα τους και εργαζόμενοι σε ΜΚΟ και εθελοντές. Σχετικά με τις έννοιες 'λαθρομετανάστευσης', 'μετανάστευσης', 'πρόσφυγας' και 'φιλοξενούμενος', αρνείται να δώσει έναν ορισμό στην έννοια 'λαθραίος' και θεωρεί ότι πρέπει να δοθεί μόνο από αυτούς που χρησιμοποιούν τον όρο, ενώ για

τον όρο 'φιλοξενόμενος' υποστηρίζει ότι η απάντηση μπορεί να δοθεί μόνο από τους ίδιους τους πρόσφυγες.